

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 2.09.2004
KOM(2004) 579 endelig

Forslag til

RÅDETS BESLUTNING

om bemyndigelse af Tyskland til at anvende en foranstaltning, der fraviger artikel 17, i sjette direktiv 77/388/EØF om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter

(forelagt af Kommissionen)

DA

DA

BEGRUNDELSE

Ved brev registreret af Kommissionens Generalsekretariat den 22.03.2004 anmodede de tyske myndigheder i medfør af artikel 27 i Rådets direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter - Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag¹ (herefter ”sjette direktiv”) om tilladelse til fortsat at kunne anvende den særforanstaltning, som Rådet oprindeligt gav bemyndigelse til ved artikel 1 i sin beslutning 2000/186/EF af 28. februar 2000.²

I overensstemmelse med artikel 27, stk. 2, i sjette direktiv underrettede Kommissionen ved brev af 06.08.2004 de øvrige medlemsstater om anmodningen fra den tyske regering, og ved brev af 10.08.2004 underrettede den Tyskland om, at den var i besiddelse af alle de oplysninger, som den skønnede nødvendige for at kunne foretage en vurdering af anmodningen.

Artikel 1 i beslutning 2000/186/EF indeholder bemyndigelse til fuldstændig at ophæve retten til at fradrage moms på varer og tjenesteydelser i tilfælde, hvor under 10 % af nævnte varer og tjenesteydelser anvendes til erhvervsmæssige formål.

I henhold til artikel 3 i beslutningen udløb bemyndigelsen den 31. december 2002. Artiklen indeholder også bestemmelse om, at beslutningen kan anvendes med tilbagevirkende kraft. Da der afventes en stillingtagen fra EF-Domstolen, blev bemyndigelsen kun forlænget til den 30. juni 2004 ved Rådets beslutning 2003/554/EF af 13. maj 2003³, så Domstolens konklusioner kan gennemgås med henblik på en fremtidig forlængelse.

Faktisk var der i et vist omfang allerede blevet sat spørgsmålstejn ved gyldigheden af beslutning 2000/186/EF af 28. februar 2000 i den indledende undersøgelse i sag C-17/01, hvor den tyske "Bundesfinanzhof" havde anmodet om, at der blev afsagt en foreløbig dom vedrørende gyldigheden af proceduren for vedtagelsen af beslutningen samt gyldigheden af bestemmelsen om tilbagevirkende kraft i artikel 3 i beslutning 2000/186/EF. I sin nylige dom af 29. april 2004 konkluderede Domstolen efter gennemgang af de procedurer, der førte til vedtagelsen af Rådets beslutning 2000/186/EF af 28. februar 2000, at der ikke forelå uregelmæssigheder, der kunne give anledning til at anfægte beslutningens gyldighed. Domstolen traf endvidere beslutning om, at artikel 3 i beslutning 2000/186/EF kun er ugyldig hvad angår Rådets bemyndigelse af Forbundsrepublikken Tyskland til at anvende ordningen med tilbagevirkende kraft fra den 1. april 1999.

Tyskland anmoder nu om fortsat at kunne anvende den i artikel 1 i ovennævnte beslutning indeholdte foranstaltning. Kommissionen gav allerede i sit forslag⁴ til beslutning 2000/186/EØF til kende, at den anser den pågældende foranstaltning for at være forenelig med bestemmelserne i artikel 27 i sjette momsdirektiv, og at fravigelsen navnlig kan retfærdiggøres ud fra behovet for at forenkle momsopkrævningsprocedurerne. Foranstaltningen har kun en yderst beskeden indvirkning på størrelsen af det skyldige momsbeløb i det endelige forbrugsled. I ovennævnte dom stiller Domstolen ikke

¹ EFT L 145 af 13.6.1977, s. 1. Senest ændret ved direktiv 2004/7/EF (EUT L 27 af 30.1.2004, s. 44).

² EFT L 59 af 4.3.2000, s. 12.

³ Rådets beslutning 2003/354/EF af 13. maj 2003, EUT L 123, 17.5.2003, s. 47.

⁴ KOM(1999) 690 endelig udg.

spørgsmålstegn ved gyldigheden af artikel 1 i beslutning 2000/186/EØF. Der bør derfor gives dispensation.

Spørgsmålet om gyldigheden af den i artikel 3 i beslutningen indeholdte bestemmelse om tilbagevirkende kraft har ingen indflydelse på en eventuel forlængelse af foranstaltningen, som omtalt i artikel 1.

Bemyndigelsen bør derfor forlænges, således at den finder anvendelse til og med den 31. december 2009.

Forslag til

RÅDETS BESLUTNING

om bemyndigelse af Tyskland til at anvende en foranstaltning, der fraviger artikel 17, i sjette direktiv 77/388/EØF om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter - Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, særlig artikel 27, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen⁵, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I et brev registreret af Kommissionens Generalsekretariat den 22.03.2004 anmodede de tyske myndigheder om bemyndigelse til fortsat at kunne anvende den fravigelsesbestemmelse, der var blevet vedtaget ved artikel 1 i Rådets beslutning 2000/186/EF.
- (2) De øvrige medlemsstater blev informeret om anmodningen den 06.08.2004.
- (3) Hensigten med fravigelsesbestemmelsen er at ophæve fradragsretten for moms på udgifter til goder og tjenesteydelser, når den afgiftspligtige persons eller den afgiftspligtige persons personales privatforbrug eller mere generelt en ikke-erhvervsmæssig anvendelse af disse udgør over 90 % af den samlede anvendelse. Foranstaltningen fraviger artikel 17 i direktiv 77/388/EØF, ændret ved artikel 28f i direktivet, og kan retfærdiggøres ud fra behovet for at forenkle momsopkrævningsprocedurerne. Foranstaltningen har kun en yderst beskeden indvirkning på størrelsen af det skyldige momsbeløb i det endelige forbrugsled.
- (4) Bemyndigelsen udløb den 30. juni 2004⁶, men den retlige situation og de omstændigheder, der lå til grund for anvendelsen af den pågældende forenklingsforanstaltning, består fortsat uændret.
- (5) I sin nylige dom af 29. april 2004 i sag C-17/01 konkluderede Domstolen efter gennemgang af de procedurer, der førte til vedtagelsen af Rådets beslutning 2000/186/EF af 28. februar 2000, at der ikke forelå uregelmæssigheder, der kunne

⁵ EUT C [...], [...], s.[...].

⁶ Rådets beslutning 2003/354/EF af 13. maj 2003, EUT L 123, 17.5.2003, s. 47.

give anledning til at anfægte beslutningens gyldighed. Bemyndigelsen bør derfor forlænges, således at den finder anvendelse til den 31. december 2009.

- (6) Fravigelsen vil ikke få nogen negativ indvirkning på Fællesskabernes egne indtægter fra momsafgiften -

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Ved fravigelse fra artikel 17, stk. 2, i direktiv 77/388/EØF bemyndiges Tyskland til at ophæve fradragsretten for moms på udgifter til goder eller tjenesteydelser, når den afgiftspligtige persons eller den afgiftspligtige persons personales privatforbrug eller mere generelt en ikke-erhvervsmæssig anvendelse af disse udgør over 90 % af den samlede anvendelse.

Artikel 2

Denne beslutning anvendes indtil den 31. december 2009.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til Forbundsrepublikken Tyskland.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

*På Rådets vegne
Formand*